

ζυγός

ζυγός, -ή, -ό, επίθ. [<μτγν. ζυγός], ζυγός· το ουδ. στον πλ. ως ουσ. **τα ζυγά** (βλ. λ.).

- μονά ζυγά ή μονά ή ζυγά, βλ. λ. [μονός](#).

- μονά ζυγά δικά του, βλ. λ. [μονός](#).

- παίζω μονά ζυγά (κάτι), βλ. λ. [μονός](#).

- τα θέλει μονά ζυγά δικά του ή μονά ζυγά τα θέλει δικά του ή μονά ζυγά δικά του τα θέλει, βλ. λ. [μονός](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας